

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 376

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 mai 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
105.	2	420.	11
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri		— Decizie pentru numirea domnului Ștefan Popescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe	
483.	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri		553.	12–13
★		— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical în regim independent, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014	
107.	3	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
— Lege pentru modificarea art. 456 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal		35.	14–16
485.	3	— Ordin privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, și a Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice tranzacționate pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 2.667/2014.....	
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 456 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 106 din 7 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală		4–6	
Decizia nr. 126 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342–346 din Codul de procedură penală și art. 425 ¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347 raportat la art. 342–346 din Codul de procedură penală		7–11	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2011
privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 22 decembrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Niciun zilier nu poate presta activități pentru același beneficiar pe o perioadă mai lungă de 90 de zile cumulate pe durata unui an calendaristic, cu excepția zilierilor care prestează activități în domeniul creșterii animalelor în sistem extensiv prin pășunatul sezonier al ovinelor, bovinelor, cabalinelor, precum și activități sezoniere în cadrul grădinilor botanice aflate în subordinea universităților acreditate; în cazul acestora, perioada nu poate depăși 180 de zile cumulate pe durata unui an calendaristic.”

2. La articolul 5 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să plătească zilierului remunerația cuvenită, prin orice mijloc de plată admis de lege, la sfârșitul fiecărei zile; plata remunerației se poate realiza cel mai târziu la sfârșitul săptămânii sau al perioadei de desfășurare a activității, respectiv lunar, în situația în care perioada de desfășurare a activității depășește 30 de zile, numai cu acordul exprimat în scris de către zilier și beneficiar; modalitatea de plată electronică și aspectele care privesc plata remunerației se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

3. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru zilierii care prestează activități în domeniul creșterii animalelor în sistem extensiv prin pășunatul sezonier al ovinelor, bovinelor și cabalinelor, Registrul de evidență a zilierilor prevăzut la alin. (1) se întocmește săptămânal.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

București, 18 mai 2017.

Nr. 105.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Legii nr. 52/2011 privind exercitarea
unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2017.

Nr. 483.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea art. 456 alin. (1) lit. d) din Legea
nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 456 alineatul (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 mai 2017.
Nr. 107.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 456
alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 456 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 mai 2017.
Nr. 485.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 7 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Marchidann în Dosarul nr. 8/294/2016 al Judecătoriei Săliște. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 695D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, potrivit art. 111 din Codul de procedură penală, înainte de a fi audiată, persoanei vătămate i se aduc la cunoștință drepturile prevăzute expres de alin. (2) al acestui articol. Enumerarea nu epuizează și nu exclude de la aplicare drepturile persoanei vătămate, care se regăsesc în cadrul art. 81 din Codul de procedură penală. Astfel, art. 81 lit. e) din Codul de procedură penală îi permite părții vătămate să consulte dosarul, indiferent dacă are sau nu angajat un apărător. Faptul că dispozițiile art. 94 și cele ale art. 111 nu sunt identice cu cele ale art. 81 nu se poate constitui într-o critică de neconstituționalitate, atât timp cât interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale se face în mod coroborat. De altfel, există și dispoziții care nu sunt inserate în Codul de procedură penală, ci se regăsesc în alte legi speciale, cum este, de exemplu, legea privind protecția persoanei vătămate, și care privesc drepturi ale persoanei vătămate, pe care organul judiciar are obligația de a i le aduce acesteia la cunoștință. Pentru aceste motive, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 aprilie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 8/294/2016, **Judecătoria Săliște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Maria Marchidann, cu ocazia soluționării plângerii împotriva ordonanței prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu prin care s-a dispus neurmărirea/netrimiteria în judecată (art. 340 din Codul de procedură penală).

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 94 din

Codul de procedură penală sunt neconstituționale deoarece nu permit părții vătămate să consulte dosarul de urmărire penală fără a avea angajat un avocat, iar cele ale art. 111 sunt neconstituționale deoarece nu conțin reglementări referitoare la obligația protecției părții vătămate împotriva abuzurilor organelor judiciare.

6. **Judecătoria Săliște** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, prin reglementarea art. 94 din Codul de procedură penală, este recunoscut dreptul inculpatului de a consulta dosarul de urmărire penală, posibilitate acordată în egală măsură suspectului, și nu în ultimul rând persoanelor vătămate. Acest drept poate fi exercitat atât personal, cât și prin intermediul avocatului părților sau subiecților procesuali cărora le este recunoscută această facultate. În ceea ce privește dispozițiile art. 111 din Codul de procedură penală, apreciază că acestea nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, ci vizează buna desfășurare a procesului penal și garantează dreptul la apărare al părții vătămate. Textul criticat nu condiționează, nu limitează și nici nu restrânge în vreun fel dreptul la apărare al părților vătămate, organele judiciare fiind obligate să asigure acestora deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prevăzute de lege și să le administreze probele necesare în apărare. De asemenea, textul de lege instituie obligația organelor judiciare de a încunoștința, de îndată și mai înainte de a audia partea vătămată, despre drepturile și obligațiile acesteia și de a-i asigura posibilitatea pregătirii și exercitării apărării. Astfel, aceste dispoziții conțin suficiente garanții procesuale pentru respectarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare a părților vătămate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** arată că dispozițiile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează dreptul avocatului părților și al subiecților procesuali principali de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Dreptul părții vătămate de a consulta dosarul cauzei este prevăzut în mod expres de art. 81 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, dispoziție care nu impune asistarea părții vătămate de un avocat pentru exercitarea acestui drept. Astfel, Guvernul apreciază că dispoziția criticată este clară și previzibilă și nu este aptă să creeze discriminări între persoanele aflate în ipoteza normei.

9. În ce privește dispozițiile art. 111 din Codul de procedură penală, arată că afirmațiile autoarei excepției nu se susțin, acestea reglementând în mod neechivoc modul de audiere a persoanei vătămate. În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală, partea vătămată are dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, precum și dreptul de a se constitui parte civilă. Dispozițiile menționate consacră legislativ normele constituționale referitoare la dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil și conferă suficiente

garanții subiecților procesului penal că organele judiciare vor asigura exercitarea acestor drepturi.

10. **Avocatul Poporului** susține că normele supuse controlului de constituționalitate care stabilesc condițiile în care se poate solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Mai mult, posibilitatea de a consulta dosarul reprezintă un drept, fiind o componentă esențială a înlesnirilor necesare apărării de care trebuie să beneficieze părțile și subiecții procesuali principali. Acest drept nu poate fi exercitat în mod abuziv, în sensul că trebuie armonizat cu interesele bunei desfășurări a procesului, trebuie să nu împiedice efectuarea la timp a oricărei activități procesuale considerată necesară de către organul judiciar și nici să nu prejudicieze aflarea adevărului.

11. În continuare, apreciază că dispozițiile criticate nu consacră vreun caz de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, dreptul de a consulta dosarul putând fi exercitat atât personal, cât și prin intermediul părților sau subiecților procesuali principali. În final, Avocatul Poporului arată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală. Curtea observă că dispozițiile art. 111 au fost modificate și completate prin art. II pct. 15 și pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Curtea reține că a fost sesizată prin Încheierea din 14 aprilie 2016, anterior modificărilor și completărilor arătate, astfel că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală în forma de dinainte de modificare. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 94: „(1) *Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.*

(2) *Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala clientului.*

(3) *În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil. Acest drept poate fi delegat organului de cercetare penală.*

(4) *În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea*

aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.

(5) *În cursul urmăririi penale, avocatul are obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care a luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului.*

(6) *În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile părții sau ale subiecțului procesual principal pe care îl asistă ori îl reprezintă.*

(7) *În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.*

(8) *Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător cu privire la dreptul părților și al subiecților procesuali principali de a consulta dosarul.”;*

— Art. 111: „(1) *La începutul primei audieri, organul judiciar adresează persoanei vătămate întrebările prevăzute la art. 107, care se aplică în mod corespunzător.*

(2) *Persoanei vătămate i se aduc la cunoștință următoarele drepturi și obligații:*

a) *dreptul de a fi asistată de avocat, iar în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;*

b) *dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege;*

c) *dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, în condițiile prevăzute de lege;*

d) *dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, precum și dreptul de a se constitui parte civilă;*

e) *obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare;*

f) *obligația de a comunica orice schimbare de adresă.*

(3) *Dispozițiile art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 110 se aplică în mod corespunzător.*

(4) *În cursul urmăririi penale, audierea persoanei vătămate se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, atunci când organul de urmărire penală consideră necesar sau atunci când persoana vătămată a solicitat aceasta în mod expres, iar înregistrarea este posibilă.*

(5) *Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință cu ocazia primei audieri faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, aceasta poate să fie informată cu privire la punerea acestuia în libertate în orice mod.”*

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 referitor la dreptul de proprietate.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că noile dispoziții procesual penale reglementează, în capitolul I al titlului III, participanții în procesul penal. Aceștia sunt, potrivit art. 29 din Codul de procedură penală, organele judiciare, avocatul, părțile, subiecții procesuali principali, precum și alți subiecți procesuali. În continuare, Curtea reține că, potrivit art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente, iar, potrivit art. 33 alin. (1) din același act normativ, subiecții procesuali principali sunt suspectul și persoana vătămată. Totodată, potrivit art. 31 din Codul de procedură penală, părțile ori subiecții procesuali sunt asistate sau reprezentate de avocat, în condițiile legii.

17. În acest context, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză având ca obiect

soluționarea unei plângeri formulate de autoarea excepției împotriva soluției procurorului de urmărire/netrimiterie în judecată. Așa fiind, Curtea reține că, în cadrul procedurii în fața organelor judiciare, autoarea excepției are calitatea de persoană vătămată, subiect procesual principal, în accepțiunea dispozițiilor procesual penale. Totodată, Curtea reține că orice persoană vătămată are posibilitatea, potrivit art. 20 din Codul de procedură penală, ca până la începerea cercetării judecătorești să se constituie ca parte civilă, parte în procesul penal, în accepțiunea dispozițiilor procesual penale. Indiferent de calitatea deținută de autoarea excepției — fie persoană vătămată, fie parte civilă — aceasta are posibilitatea, potrivit dispozițiilor legale, de a fi asistată sau reprezentată de către un avocat. În acest sens, art. 31 din Codul de procedură penală dispune că avocatul asistă sau reprezintă părțile ori subiecții procesuali în condițiile legii.

18. Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 94 din Codul de procedură penală reglementează, în mod expres, dreptul avocatului de a consulta dosarul pe tot parcursul procesului penal, drept care se concretizează în posibilitatea de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala clientului. Acest drept este conferit de legiuitor atât avocatului părților, cât și avocatului subiecților procesuali principali, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură penală.

19. În continuare, Curtea reține că, în condițiile în care persoana vătămată sau partea civilă nu dorește să fie asistată sau reprezentată de către un avocat, acest fapt nu se repercutează asupra dreptului acestor participanți în procesul penal de a consulta dosarul. Astfel, potrivit art. 94 alin. (8) din Codul de procedură penală, dispozițiile acestui articol se aplică în mod corespunzător cu privire la dreptul părților și al subiecților procesuali principali de a consulta dosarul. Curtea apreciază, totodată, că acest articol trebuie corelat cu dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, potrivit căruia, în cadrul procesului penal, persoana vătămată are dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii, dar și cu cele ale art. 85 alin. (1) din același act normativ, care dispune că, în cursul procesului penal, partea civilă are drepturile prevăzute la art. 81, deci și dreptul de a consulta dosarul.

20. În continuare, Curtea observă că, potrivit art. 2 din Codul de procedură penală, „Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.”, iar, potrivit art. 3 alin. (1) din același act normativ, în procesul penal se exercită funcția de

urmărire penală; funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală; funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată; funcția de judecată. Curtea observă că „procesul penal” debutează de la momentul sesizării, când se dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă, atunci când sesizarea îndeplinește condițiile legale. Astfel, dreptul de a consulta dosarul poate fi exercitat de către persoana vătămată sau de către partea civilă atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

21. Așa fiind, Curtea constată că atât persoanei vătămate, cât și părții civile le este garantat dreptul de a consulta dosarul pe tot parcursul procesului penal, independent de angajarea unui avocat, criticile de neconstituționalitate ale autoarei excepției nefiind întemeiate.

22. În ceea ce privește dispozițiile art. 111 din Codul de procedură penală, Curtea observă că autoarea excepției susține că acestea sunt neconstituționale, deoarece nu conțin reglementări referitoare la obligația asigurării protecției persoanei vătămate împotriva abuzurilor organelor judiciare. Curtea apreciază că autoarea excepției face abstracție de chiar conținutul normativ al dispoziției criticate, care la alin. (2) lit. a)—d) prevede drepturile de care persoana vătămată beneficiază în cazul audierii, și anume dreptul de a fi asistată de avocat, iar în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu; dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege; dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, în condițiile prevăzute de lege; dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, precum și dreptul de a se constitui parte civilă. Totodată, Curtea constată că organul judiciar este obligat să îi aducă la cunoștință persoanei vătămate drepturile prevăzute la alin. (2) al art. 111 din Codul de procedură penală, fără a putea aprecia asupra oportunității încunoștințării acesteia, așa cum susține autoarea excepției.

23. În continuare, Curtea apreciază că eventualele abuzuri ale organului de urmărire penală ce se constituie în elemente ale situației de fapt în care autoarea excepției se regăsește nu pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Marchidann în Dosarul nr. 8/294/2016 al Judecătoriai Săliște și constată că dispozițiile art. 94 și art. 111 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Săliște și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 9 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—346
din Codul de procedură penală și art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347
raportat la art. 342—346 din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.128/99/2015/a2, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—347 și art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Nichita într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, împotriva Încheierii din 15 februarie 2016, prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Iași — Secția penală a constatat legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 342—347 din Codul de procedură penală** autorul formulează, în esență, două critici. Într-o primă critică apreciază că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, întrucât obligă instanța de judecată, în ipoteza dispunerii soluției de începere a judecării, să își însușească opinia judecătorului de cameră preliminară cu privire la legalitatea probatoriului administrat în faza de urmărire penală și a actelor de urmărire penală, în condițiile în care judecătorul de cameră preliminară dispune într-o procedură în care părțile nu au posibilitatea de a administra probe în privința pretenșilor nelegalități, astfel încât acestea nu beneficiază de garanțiile unui proces echitabil, fiind încălcat, totodată, principiul constituțional potrivit căruia „*judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”. Într-o a doua critică, cu referire la obiectul camerei preliminare, susține că limitarea acestuia la verificarea „*efectuării actelor de către organele de urmărire penală*” — iar nu verificarea tuturor actelor efectuate în cursul urmăririi penale, inclusiv cele efectuate de către alte organe judiciare, în speță, încheierile, mandatele, autorizațiile emise de judecătorul de drepturi și libertăți — este de natură a încălca garanțiile constituționale privind legalitatea și accesul la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, prin încălcarea egalității de arme.

7. Cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală arată că, printre motivele contestației formulate împotriva Încheierii din 15 februarie 2016, pronunțate de Tribunalul Iași — Secția penală, a invocat și cazul de nulitate absolută, prevăzut de dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală referitor la încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată, constând în aceea că asupra obiectului camerei preliminare s-a pronunțat un judecător incompatibil, în condițiile în care, prin Încheierea din 2 martie 2016, Tribunalul Iași — Secția penală a admis cererea de

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—347 și art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Nichita în Dosarul nr. 8.128/99/2015/a2 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 732D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, asistat de avocat având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—347 din Codul de procedură penală, reținând, față de criticile formulate de autorul excepției, că judecătorul de cameră preliminară exercită și funcția de judecată în cauză și, de asemenea, că în procedura de cameră preliminară se verifică legalitatea tuturor actelor efectuate de către organele de urmărire penală. Apreciază că procedura de cameră preliminară nu poate fi transformată într-o cale de atac împotriva încheierilor de interceptare emise de judecătorul de drepturi și libertăți, însă judecătorul de cameră preliminară este obligat să constate modul în care au fost administrate probele în baza unor încheieri prin care s-au autorizat/confirmit astfel de măsuri de supraveghere. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală solicită respingerea ca inadmisibilă a acesteia, întrucât, prin formularea criticilor de neconstituționalitate, se tinde la modificarea normelor procesual penale criticate. De altfel, arată că, în această materie, nu este aplicabil principiul dublului grad de jurisdicție, având în vedere că obiectul camerei preliminare nu îl formează raportul penal de conflict.

abținere formulată de judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat Încheierea din 15 februarie 2016, în Dosarul nr. 8.128/99/2015/a/2, prin care s-a dispus începerea judecării. Susține că, în situația admiterii contestației, singura soluție pe care o poate pronunța instanța de control judiciar este aceea de desființare a hotărârii atacate și de reținere a cauzei spre soluționare, în acest fel contestatorul fiind lipsit de un al doilea grad de jurisdicție. În esență, critică prevederile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală prin raportare la prevederile art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală și apreciază că dispozițiile criticate sunt contrare, în principal, prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât se creează o inegalitate între părțile aflate în judecarea unei cereri de apel și subiecții procesuali care formulează o contestație. Apreciază că, în ipoteza admiterii contestației, se impune desființarea încheierii penale contestate și trimiterea cauzei primei instanțe pentru a o soluționa cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale conferite părților.

8. Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că prevederile art. 342—347 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 21, art. 53 și art. 124 din Constituție, în acest sens făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 663 din 11 noiembrie 2014, nr. 777 din 17 noiembrie 2015, nr. 838 din 8 decembrie 2015, nr. 35 din 9 februarie 2016 și nr. 40 din 9 februarie 2016. Arată că asupra posibilității examinării în procedura de cameră preliminară a legalității încheierilor judecătorului de drepturi și libertăți, opinia unanimă a participanților la întâlnirea reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, desfășurată la Sibiu, în perioada 24—25 septembrie 2015, a fost că judecătorul de cameră preliminară va constata eventualele cazuri de nulitate și va exclude probele administrate cu autorizarea/confirmarea nelegală a judecătorului de drepturi și libertăți doar analizând aspectele de legalitate și fără să transforme camera preliminară într-o cale de atac.

9. Totodată, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că dispozițiile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 16, 20, 21, 53 și 129 din Constituție, reținând că nu se poate pune semnul egalității între situațiile în care se statuează, în primă instanță, asupra vinovăției unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni și trimise în judecată, pronunțându-se una din soluțiile prevăzute de art. 396 alin. (1) din Codul de procedură penală, și situațiile în care judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond hotărăște, prin încheiere, asupra obiectului procedurii de cameră preliminară, care îl constituie, potrivit art. 342 din același act normativ, verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, pronunțându-se una dintre soluțiile prevăzute de art. 346 din Codul de procedură penală. Face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 8 decembrie 2015, paragrafele 14, 15 și 18 în care s-a statuat că judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, acesta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei și că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt aspectele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia

susținerile ori pe care trebuie să le combată. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 24 din 20 ianuarie 2016, în care instanța de contencios constituțional a stabilit înțelesul dispozițiilor constituționale ale art. 129, reținând că dreptul la nivel dublu de jurisdicție în materie penală presupune că orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal poate să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Arată că obiectul procedurii camerei preliminare nu îl constituie examinarea vinovăției persoanei însă, cu toate acestea, legiuitorul a stabilit existența a două grade de jurisdicție și în această etapă, respectiv fond și contestație. În raport cu jurisprudența instanței de control constituțional reține că legiuitorul este abilitat să reglementeze căile de atac, inclusiv sub aspectul soluțiilor, precum și în raport cu însuși conținutul lor, iar, în aceste condiții, art. 129 din Constituție nu poate constitui temei pentru pronunțarea în căile de atac a unei soluții neprevăzute de legiuitor, cum este trimiterea cauzei spre rejudecare, în ipoteza în care s-ar constata incompatibilitatea judecătorului de cameră preliminară de la instanța de fond.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cât privește prevederile art. 342—347 din Codul de procedură penală reține, pe de o parte, că încheierile prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune măsuri de supraveghere tehnică nu fac obiectul procedurii de cameră preliminară, deoarece, potrivit art. 342, judecătorul de cameră preliminară se pronunță numai asupra legalității administrării probelor de către organele de urmărire penală. În schimb, legalitatea modului în care organele de urmărire penală pun în executare mandatul de supraveghere tehnică face obiectul verificărilor judecătorului de cameră preliminară. Pe de altă parte, reține că dispozițiile art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilesc, în mod expres, că judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate. În ceea ce privește prevederile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală reține că acestea au fost adoptate în conformitate cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129, nefiind contrare principiului dublului grad de jurisdicție în materie penală, întrucât acest principiu este incident numai în cazul hotărârilor prin care instanța soluționează fondul acțiunii penale pronunțând achitarea, încetarea procesului penal, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau, după caz, condamnarea. Or, în procedura camerei preliminare nu se examinează fondul cauzei penale, ci legalitatea rechizitoriului, a actelor de urmărire penală și a probelor administrate anterior trimiterii în judecată. Reține, totodată, că, reglementând calea de atac a contestației, legiuitorul a instituit un dublu grad de jurisdicție în această materie.

12. **Avocatul Poporului** precizează că, în ceea ce privește prevederile art. 342—347 din Codul de procedură penală, a transmis punctul său de vedere, acesta fiind reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014, nr. 472 din 16 iunie 2015 și nr. 35 din 9 februarie 2016, și își menține punctul de vedere anterior exprimat. Cât privește prevederile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală apreciază că motivele de neconstituționalitate invocate sunt

neîntemeiate, invocând, în acest sens, dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 342—347 și art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, prevederile din titlul II — „*Camera preliminară*” — al Părții speciale a Codului de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere că, în cauză, instanța de control constituțional a fost sesizată prin Încheierea din 22 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.128/99/2015/a2, de Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, așadar anterior modificărilor menționate în precedent, și analizând notele scrise ale autorului excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 342—346 din Codul de procedură penală și art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347 raportat la art. 342—346 din Codul de procedură penală, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, astfel încât instanța de control constituțional se va pronunța cu privire la normele procesual penale precitate, în forma precizată. Dispozițiile art. 342—347 din Codul de procedură penală, care constituie titlul II — „*Camera preliminară*” — al Părții speciale a Codului de procedură penală, reglementează cu privire la obiectul, durata procedurii în camera preliminară, măsurile premergătoare, procedura, soluțiile, contestația în camera preliminară. Dispozițiile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) au următorul cuprins: „(7) *Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții: [...] 2. admiterea contestației și: [...] b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.*”

16. Autorul excepției susține că prevederile art. 342—347 din Codul de procedură penală aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la principiile statului de drept și alin. (5) privind principiul legalității, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, invocă și prevederile art. 6 — „*Dreptul la un proces echitabil*” și art. 8 — „*Dreptul la respectarea vieții private și de familie*” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, autorul excepției

susține că prevederile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 16 alin. (1) potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 20 — „*Tratatul internațional privind drepturile omului*”, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 — „*Folosirea căilor de atac*”, precum și prevederilor art. 6 — „*Dreptul la un proces echitabil*” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, și art. 14 paragraful 1 privind egalitatea persoanelor în fața tribunalelor și curților de justiție, din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347 raportat la art. 342—346 din Codul de procedură penală, Curtea constată că autorul deduce neconstituționalitatea normelor procesual penale criticate din compararea acestora cu prevederile art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală referitoare la soluțiile ce se pot pronunța în judecata apelului. În acest sens, autorul consideră că, similar soluției legislative reglementate în cazul admiterii apelului — de desființare a hotărârii atacate și de dispunere a rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată, atunci când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută — și în cazul contestației, formulate în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, se impune, în ipoteza admiterii, desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul care a pronunțat-o, atunci când se reține un caz de nulitate absolută, cum este cel precizat în prezenta cauză, respectiv încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată, constând în aceea că asupra obiectului camerei preliminare s-a pronunțat un judecător incompatibil.

18. Curtea constată că motivarea excepției de neconstituționalitate, prin compararea a două instituții juridice — contestația, respectiv apelul — și a normelor procesual penale care reglementează cu privire la acestea, nu poate fi primită, deoarece controlul constituționalității prevederilor legale are loc numai prin raportarea acestora la norme constituționale sau cuprinse în convenții și tratate la care România este parte, și nu la alte dispoziții sau acte normative din legislația internă. În mod constant, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. (Decizia nr. 701 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015).

19. În aceste condiții, Curtea constată că nu se află în prezența unor veritabile critici de neconstituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347 raportat la art. 342—346 din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

20. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342—346 din Codul de procedură penală, referitor la susținerile autorului excepției potrivit cărora normele

procesul penal criticat este neconstituțional, întrucât obligă instanța de judecată, în ipoteza dispunerii soluției de începere a judecării, să își însușească opinia judecătorului de cameră preliminară cu privire la legalitatea probatoriului administrat în faza de urmărire penală și a actelor de urmărire penală, prin aceasta fiind încălcate dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și înfăptuirea justiției, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015. Astfel, în paragraful 19 al deciziei precitate, Curtea a reținut că — în ceea ce privește posibilitatea judecătorului de cameră preliminară competent să se pronunțe asupra legalității trimiterii în judecată de a exercita, potrivit art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, și funcția de judecată în cauză — o astfel de competență nu este de natură a afecta dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, dimpotrivă, este în interesul înfăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, să se pronunțe și pe fondul cauzei (în același sens, Decizia nr. 777 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016, paragraful 27, Decizia nr. 40 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 23 martie 2016, paragraful 26). De altfel, o soluție contrară celei criticate de autorul excepției ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Hotărârea din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45).

21. În ceea ce privește cea de-a doua critică de neconstituționalitate, cu referire la obiectul camerei preliminare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016, paragraful 19, a observat că, în repetate rânduri, a fost chemată să se pronunțe asupra unor dispoziții secvențiale ale instituției camerei preliminare, constatând că aceasta a fost concepută, în accepțiunea legiuitorului, „ca o instituție nouă și inovatoare” care are ca scop „înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată”, fiind, în același timp, un remediu procesual menit „să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal” (a se vedea Expunerea de motive la Proiectul de Lege privind Codul de procedură penală — PL-x nr. 412/2009). Instituția camerei preliminare este reglementată în cuprinsul Codului de procedură penală la art. 342—348, unde se găsesc elementele referitoare la obiectul și durata, măsurile premergătoare, procedura, soluțiile ce pot fi pronunțate și contestația împotriva acestor soluții. Astfel, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare potrivit textului de lege menționat anterior, Curtea a tras concluzia că acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și că, în concepția legiuitorului, această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a

procesului penal. Procedura camerei preliminare a fost încredințată, potrivit art. 54 din Codul de procedură penală, unui judecător — judecătorul de cameră preliminară —, a cărui activitate se circumscrie aceleiași competențe materiale, personale și teritoriale a instanței din care face parte, conferindu-i acestei noi faze procesuale un caracter juridicțional (Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, paragraful 25 și paragraful 27). Tot prin Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, paragraful 20, instanța de contencios constituțional a reținut că a eliminat, cu acele ocazii, din conținutul normativ aspectele neconstituționale care, astfel remediate, conduc, alături de argumentele deciziei precitate, la conturarea unei instituții constituționale și funcționale.

22. Totodată, în paragraful 14 al Deciziei nr. 838 din 8 decembrie 2015, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. De altfel, potrivit prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară va comunica de îndată parchetului, în vederea remedierii, încheierea pronunțată în cazul în care fie constată neregularități ale actului de sesizare, fie sancționează, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori exclude una sau mai multe probe administrate în timpul urmăririi penale. Cu privire la legalitatea probațiunii, în camera preliminară pot fi supuse controlului judecătorului aspectele referitoare la nulitatea absolută sau relativă ori la excluderea unor probe, care, potrivit art. 102 din Codul de procedură penală, vizează numai probele nelegale, probele obținute prin tortură și cele derivate din acestea. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată.

23. Așadar, Curtea constată că legiuitorul a limitat la o fază distinctă de parcurs a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor sau legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Față de susținerile autorului excepției, Curtea reține că — în ipoteza examinării, în procedura de cameră preliminară, a legalității încheierilor judecătorului de drepturi și libertăți — judecătorul de cameră preliminară va constata eventualele cazuri de nulitate și va exclude probele administrate cu autorizarea/confirmarea nelegală a judecătorului de drepturi și libertăți doar analizând aspectele de legalitate și fără să transforme camera preliminară într-o cale de atac. De altfel, împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară procurorul, părțile și persoana vătămată pot formula contestație, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală. În aceste condiții, având în vedere considerentele mai sus invocate, Curtea constată că procedura judecării în camera preliminară nu încalcă normele constituționale invocate în susținerea excepției, asigurând garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) coroborat cu art. 347 raportat la art. 342—346 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Nichita în Dosarul nr. 8.128/99/2015/a2 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 342—346 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Ștefan Popescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ștefan Popescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 19 mai 2017.
Nr. 420.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical în regim independent, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014

Văzând Referatul de aprobare nr. F.B. 4.378 din 12.05.2017 al Centrului de Resurse Umane în Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele metodologice privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical în regim independent, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 19 decembrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București va înscrie contractele de asociere în Registrul județean/municipiului București de evidență a contractelor de asociere a cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical, prevăzut în anexa nr. 4.”

2. La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Actul de înființare a cabinetului de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă sau a profesiei de asistent medical îl constituie certificatul de înregistrare a cabinetului, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(2) Cabinetul de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă sau a profesiei de asistent medical se înregistrează la direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București în Registrul

județean/municipiului București al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical, prevăzut în anexa nr. 6.”

3. La articolul 14, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Modelul certificatului anexă la certificatul de înregistrare în Registrul județean/municipiului București al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical este prevăzut în anexa nr. 7.”

4. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

5. După anexa nr. 3 la normele metodologice se introduc patru noi anexe, anexele nr. 4—7, al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 1—4, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — În cuprinsul Ordinului ministrului sănătății nr. 1.454/2014, sintagma „Registrul județean al asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România” se înlocuiește cu sintagma „Registrul județean/municipiului București al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 12 mai 2017.
Nr. 553.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 4 la norme)*

MODEL

Direcția de Sănătate Publică a Județului/Municipiului București

REGISTRUL JUDEȚEAN/MUNICIPIULUI BUCUREȘTI de evidență a contractelor de asociere a cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical

Nr. crt.	Data zz/ll/aaaa	Forma de organizare	Informații privind contractul de asociere							
			Părțile contractului de asociere	Denumirea asocierii	Scopul și obiectul asocierii	Sediul profesional al asocierii				
						Localitatea/Cod	Județ/Sector	Strada	Nr.	Bloc
Nr. de înregistrare Cod fiscal/ contract de asociere	Nume și prenume persoană/e care au calitatea de coordonator al asocierii	Durata contractului de asociere	Denumire cabinet individual de practică independentă:				Modalitatea de încetare a contractului de asociere			
			Titular cabinet	Specialitatea	Nr. Certificat de membru	Cod fiscal				

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 5 la norme)

MODEL

Direcția de Sănătate Publică a Județului/Municipiului București

CERTIFICAT DE ÎNREGISTRARE

Cabinetul, cu sediul în localitatea, strada nr., bl., sc....., et., ap., sector/județ, reprezentat prin (asistent medical generalist/moașă/asistent medical) titular/ă cabinet, cod numeric personal, este înregistrat în Registrul județean/municipiului București al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical, secțiunea I, cu nr. de identificare, data

Servicii de îngrijiri medicale autorizate

Director,

Responsabil (Administrator),

.....
Registrul județean/municipiului București
al cabinetelor de practică independentă a profesiei
de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical

NOTĂ:

Prezentul certificat de înregistrare a cabinetului s-a eliberat în conformitate cu prevederile art. 13 din Normele metodologice privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical în regim independent, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 6 la norme)

MODEL

Direcția de Sănătate Publică a Județului/Municipiului București

REGISTRUL JUDEȚEAN/MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical

Nr. înregistrare	Data înregistrării zz/ll/aaaa	Denumire cabinet	Sediul/Adresa cabinetului (Localitatea, strada, nr., bl., sc., etaj, ap., sector/județ)	Titularul cabinetului (nume și prenume)	Specialitatea titularului cabinetului	Cod numeric personal (Nr. înscriere al titularului în Registrul unic)	Nr. și data avizare/reavizare cabinet	Data încetării activității zz/ll/aaaa

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 7 la norme)

MODEL

Direcția de Sănătate Publică a Județului/Municipiului București

— Certificat anexă —

CERTIFICATUL DE ÎNREGISTRARE

în Registrul județean/municipiului București al cabinetelor de practică independentă a profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical, secțiunea I, cu nr. de identificare

Se modifică astfel*:

Schimbarea sediului: la adresa: Str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul, cu suprafața de

Înființarea/desființarea sediului /secundar la adresa: Str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul, cu suprafața de

Schimbarea numelui

Schimbarea structurii cabinetului

Modificarea serviciilor de îngrijiri medicale autorizate

(Se vor enumera serviciile de îngrijiri medicale autorizate a fi acordate ca urmare a modificării activității cabinetului, în funcție de specializările și competențele profesionale dobândite de titular, potrivit prevederilor anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014.)

Alte modificări:

Director,

Responsabil (Administrator),

.....
Registrul județean/municipiului București
al cabinetelor de practică independentă a profesiei
de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical

NOTĂ:

Prezenta anexă la certificatul de înregistrare a cabinetului s-a eliberat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Normele metodologice privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical în regim independent, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.454/2014.

* Se vor menționa doar elementele care au fost modificate.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, și a Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice tranzacționate pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 2.667/2014

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (2) lit. b), e) și f), ale art. 53 alin. (1) și ale art. 55 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. g) și h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și desfășurare a licitațiilor simultane cu preț descrescător pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 65/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 30 iulie 2014, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (2), după litera j) se introduce o nouă literă, litera j¹), cu următorul cuprins:

„j¹) *garanție financiară de bună execuție a contractului de vânzare-cumpărare (garanție financiară de bună execuție)* — document de garanție emis de o bancă agreată de FUI, constând în sume de bani și/sau instrumente financiare (scrisoare de garanție bancară, garanții de plată, bilete la ordin avalizate de o bancă comercială etc.) constituite în favoarea FUI de fiecare participant la licitație declarat câștigător, în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare stabilite în urma licitației:”.

2. La articolul 5 alineatul (2), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) *garanție financiară de participare la licitație (garanție financiară de participare)* — document de garanție emis de o bancă agreată de OPCSU, constând în sume de bani și/sau instrumente financiare (scrisoare de garanție bancară, garanții de plată, bilete la ordin avalizate de o bancă comercială etc.) constituite în favoarea OPCSU de fiecare producător/furnizor de energie electrică înregistrat la PCSU (cu excepția FUI), pentru fiecare sesiune de licitație la care acesta dorește să participe; este executată de OPCSU în cazul refuzului de semnare a unui/unor contract(e) de vânzare-cumpărare stabilit(e) în urma licitației sau în cazul neconstituirii în termen, de către participantul declarat câștigător la licitație, a garanției financiare de bună execuție, pentru acoperirea penalității datorate de acesta:”.

3. După articolul 63 se introduce un nou articol, articolul 63¹, cu următorul cuprins:

„Art. 63¹. — (1) Fiecare participant la licitație declarat câștigător are obligația să constituie, în favoarea fiecărui FUI cu care urmează să încheie un contract de vânzare-cumpărare

conform prevederilor art. 63, garanția financiară de bună execuție.

(2) Valoarea garanției financiare de bună execuție se stabilește la 15% din valoarea totală a tranzacției (Vt) corespunzătoare respectivului contract, stabilită și comunicată de OPCSU conform prevederilor de la art. 62 alin. (2) și (4).

(3) Termenul de valabilitate al garanției financiare de bună execuție este data de 7 a lunii care urmează ultimei luni de contract.

(4) Depunerea garanției financiare de bună execuție, constituită în conformitate cu prevederile alin. (1)—(3), se face cel mai târziu în ziua semnării contractului și este o condiție obligatorie pentru încheierea acestuia.

(5) Termenii și condițiile privind executarea garanției financiare de bună execuție sunt prevăzute în contractele încheiate de părți în baza Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice tranzacționate pe PCSU, aprobat prin decizie a președintelui ANRE.”

4. La articolul 64, alineatele (1)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Contractele dintre fiecare cumpărător și fiecare vânzător se încheie obligatoriu în maximum 8 zile lucrătoare de la transmiterea de către OPCSU a comunicărilor prevăzute la art. 62 alin. (2), cu condiția depunerii de către fiecare participant la licitație declarat câștigător a garanției financiare de bună execuție corespunzătoare fiecărui contract propriu. FUI și participanții la licitație declarați câștigători trebuie să transmită la OPCSU dovada semnării acestor contracte.

(2) OPCSU execută garanția financiară de participare depusă de un participant la licitație declarat câștigător în următoarele situații:

a) dacă participantul la licitație declarat câștigător refuză încheierea unui/unor contract(e) în condițiile comunicate/publicate de OPCSU, în termenul prevăzut la alin. (1);

b) dacă participantul la licitație declarat câștigător nu depune garanția financiară de bună execuție, în termenul și condițiile prevăzute la art. 63¹ alin. (1)—(4).

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), partea care refuză încheierea unui contract în condițiile comunicate/publicate de OPCSU și/sau, după caz, nu depune garanția

financiară de bună execuție în termenul și condițiile prevăzute la art. 63¹ alin. (1)—(4) trebuie să plătească o penalitate egală cu jumătate din valoarea totală a tranzacției (Vt) corespunzătoare respectivului contract, stabilită și comunicată de OPCSU conform prevederilor art. 62 alin. (2) și (4).

(4) În cazul în care un participant la licitație declarat câștigător refuză încheierea unui contract în condițiile comunicate/publicate de OPCSU sau nu depune garanția financiară de bună execuție în termenul și condițiile prevăzute la art. 63¹ alin. (1)—(4), acesta va plăti către OPCSU diferența pozitivă dintre penalitatea specificată la alin. (3) și valoarea garanției financiare de participare executată de OPCSU, în termenul prevăzut de Convenția de participare la PCSU. OPCSU efectuează transferul sumei de bani corespunzătoare întregii penalități în contul celeilalte părți.”

5. La articolul 64, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) OPCSU eliberează garanția financiară de participare, depusă de participanții la licitație declarați câștigători, la data la care aceștia fac dovada semnării contractelor de vânzare-cumpărare încheiate conform comunicărilor prevăzute la art. 62 alin. (2).”

6. Articolul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — OPCSU suspendă desfășurarea unei sesiuni de licitație în următoarele situații:

a) dacă licitația nu se încheie până la ora 15,30; în această situație, după terminarea runde curente, licitația se suspendă și se reia în următoarea zi lucrătoare la ora 9,00;

b) dacă apar defecțiuni sau avarii care afectează funcționarea platformei informatice a PCSU; în această situație, licitația se suspendă pentru maximum 24 de ore.”

7. La articolul 72, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să primească înapoi garanția financiară de participare depusă, dacă nu se îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament pentru executarea ei;”

8. La articolul 73, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să depună garanția financiară de participare pentru fiecare sesiune de licitație la care doresc să participe;”

9. La articolul 73, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f1), cu următorul cuprins:

„f1) să constituie garanția financiară de bună execuție în favoarea FUI, în termenul și condițiile prevăzute de prezentul regulament dacă este declarat câștigător în urma unei sesiuni de licitație;”

10. La articolul 73, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) să plătească penalitatea prevăzută de prezentul regulament și de Convenția de participare la PCSU, în cazul în care refuză încheierea unui contract în condițiile comunicate/publicate de OPCSU sau nu depune garanția financiară de bună execuție în termenul și condițiile prevăzute de prezentul regulament.”

11. La articolul 74, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să încaseze penalitatea prevăzută de prezentul regulament și de Convenția de participare la PCSU, în cazul în care partenerul/partenerii din tranzacțiile bilaterale comunicate de OPCSU refuză încheierea contractului sau nu constituie garanția financiară de bună execuție.”

12. În anexă, la punctul 5, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Depunerea garanțiilor financiare de participare (maximum 5 zile de la anunț) Z-23”

13. În anexă, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. Stabilirea și transmiterea cantităților aferente contractelor bilaterale dintre FUI și participanții la licitație declarați câștigători Z-9

8 zile”

14. În anexă, punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. Încheierea contractelor bilaterale de vânzare-cumpărare energie electrică și depunerea garanțiilor financiare de bună execuție Z-1

o zi”

Art. II. — Contractul-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice tranzacționate pe piața centralizată pentru serviciul universal, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 2.667/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După secțiunea „Facturare și condiții de plată” se introduce o nouă secțiune, secțiunea „Executarea garanției financiare de bună execuție”, care va conține un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Executarea garanției financiare de bună execuție

Art. 13¹. — Cumpărătorul are dreptul să execute garanția financiară de bună execuție, în cazul în care vânzătorul nu își îndeplinește obligațiile contractuale prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (2), pentru trei (3) zile într-o perioadă de treizeci (30) de zile.”

2. La articolul 16, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) să execute garanția financiară de bună execuție și să încaseze contravaloarea acesteia.”

3. La articolul 17, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) să elibereze garanția financiară de bună execuție în ziua următoare terminării perioadei contractuale, dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru executarea ei.”

4. La articolul 20, după litera c) se introduc patru noi litere, literele d)—g), cu următorul cuprins:

„d) prin reziliere de către cumpărător, dacă în termen de 7 zile de la executarea garanției financiare de bună execuție vânzătorul nu a reluat îndeplinirea obligațiilor contractuale prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (2), cu excepția situațiilor în care, în acest interval de timp, vânzătorul a notificat forța majoră;

e) prin reziliere de către cumpărător, dacă, după executarea garanției financiare de bună execuție și reluarea îndeplinirii obligațiilor contractuale, vânzătorul se găsește din nou în situația de neîndeplinire timp de 3 zile a obligațiilor contractuale prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (2);

f) prin reziliere de către vânzător, dacă cumpărătorul nu își îndeplinește obligațiile de plată a facturii în termen de 10 zile de la scadența acesteia;

g) prin denunțare unilaterală de oricare dintre părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz, în situația prevăzută la art. 22 alin. (5).”

5. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Părțile sunt exonerate de orice răspundere pentru neîndeplinirea parțială sau totală a obligațiilor ce decurg din prezentul contract, dacă aceasta este rezultatul acțiunii forței majore, definită la art. 1.351 alin. (2) din Codul civil.

(2) Partea care invocă forța majoră trebuie să notifice acest lucru în scris celeilalte părți, în termen de 3 zile de la apariția acesteia, cu confirmarea ulterioară a organelor competente de

la locul producerii evenimentului ce constituie forță majoră și cu estimarea duratei după care aceasta își încetează efectele.

(3) Neîndeplinirea obligației de comunicare în termenul prevăzut la alin. (2) nu înlătură efectul exonerator de răspundere al forței majore, dar antrenează obligația părții care o invocă de a repara pagubele cauzate celeilalte părți ca urmare a necomunicării.

(4) Perioada de forță majoră încetează atunci când partea care a emis notificarea conform alin. (2) emite o nouă notificare prin care anunță că este capabilă să își îndeplinească din nou toate obligațiile ce îi revin prin prezentul contract.

(5) În cazul în care perioada de forță majoră se prelungește pentru mai mult de treizeci (30) de zile consecutive, partea care a primit notificarea de forță majoră poate denunța unilateral contractul cu obligația de a comunica acest lucru, în scris, celeilalte părți.”

6. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Niciuna dintre părți nu poate cesiona drepturile și obligațiile ce decurg din acest contract fără obținerea prealabilă a acordului scris al celeilalte părți.

(2) În cazul cesiunii contractului de către vânzător, cesionarul are obligația constituirii garanției financiare de bună execuție conform reglementărilor aplicabile, anterior datei de la care

cesiunea devine efectivă. A doua zi după ce cesiunea devine efectivă, cumpărătorul are obligația să elibereze garanția financiară de bună execuție constituită de cedent, dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru executarea ei.”

7. În tabelul din anexa nr. 1 la contract, după termenul ANRE se introduce termenul *Garanție financiară de bună execuție*, cu următoarea definiție:

„Document de garanție emis de o bancă din România agreată de cumpărător, constând în sume de bani și/sau instrumente financiare (scrisoare de garanție bancară, garanții de plată, bilete la ordin avalizate de o bancă comercială etc.) constituite în favoarea cumpărătorului de către vânzător conform reglementărilor aplicabile”

Art. III. — Producătorii de energie electrică, furnizorii, furnizorii de ultimă instanță și Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 17 mai 2017.
Nr. 35.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

